

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Прев 2/2025
20.11.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Матковић Стефановић, председника већа, Татјане Ђурица, Јасминке Обућина, Татјане Миљуш и Јасмине Стаменковић, чланова већа, у парници тужиоца АА ПР, трговинско-превозничка радња „...“, ..., село, чији је пуномоћник Владимир Ђорђевић, адвокат из ..., против туженог „MGV GPS Security“ д.о.о. Ниш, чији је пуномоћник Анђела Спасић, адвокат из ..., ради утврђења ништавости уговора, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж 4013/24 од 03.10.2024. године, у седници одржаној дана 20.11.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Привредног апелационог суда Пж 4013/24 од 03.10.2024. године.

Образложење

Пресудом Привредног апелационог суда Пж 4013/24 од 03.10.2024. године, потврђена је пресуда Привредног суда у Нишу П 50/2023 од 06.06.2024. године којом је одбијен тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се утврди да је апсолутно ништав и да не производи правно дејство уговор о закупу уређаја и претплати GPRS услуга бр. .../... од 28.02.2020. године, закључен између тужиоца и туженог и обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 393.900,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Против другостепене пресуде тужилац изјављује ревизију, због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Чланом 404. ставом 1. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 10/23) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), а ставом 2. да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

Према разлозима нижестепених судова, уговор о закупу уређаја и претплати GPRS услуга бр. .../... од 28.02.2020. године није ништав из разлога што је син тужиоца у време закључења уговора био старији малолетник који је поступао у оквиру законом одређених граница своје пословне способности, као члан породичног домаћинства тужиоца за време његовог одсуства из земље, у име тужиоца закључио пуноважан уговор са туженим према одредбама члана 64. став 2. Породичног закона и члана 89. Закона о привредним друштвима. Тужени је извршавао своје уговорне обавезе, а тужилац делимично вршио уплате за извршене услуге по предметном уговору, из чега следи и да је за закључење предметног уговора дата накнадна сагласност тужиоца према одредби члана 88. став 1. Закона о облигационим односима.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, начин пресуђења и разлоге на којима су засноване нижестепене одлуке, Врховни суд налази да нема потребе за новим тумачењем права, разматрање правних питања од општег интереса нити правних питања у интересу грађана. О захтеву тужиоца судови су одлучили уз правилну примену материјалног права које је у складу са правним схватањем Врховног суда, због чега у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, ни у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Ревизијски наводи којима се тумаче релевантне законске одредбе, представљају сопствено тумачење ревидента које није од значаја за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној. Ревизијом се не указује на другачије одлуке судова у истој или сличној чињенично правној ситуацији, па је применом одредбе члана 404. Закона о парничном поступку одлучено као у ставу првом изреке овог решења.

Врховни суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије применом одредбе члана 410. Закона о парничном поступку и нашао да ревизија тужиоца није дозвољена.

Одредбом члана 479. став 6. Закона о парничном поступку прописано је да у споровима мале вредности против другостепене одлуке није дозвољена ревизија. Одредбом члана 487. став 1. Закона о парничном поступку прописано је да у поступку у привредним споровима, спорови мале вредности су спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази динарску противвредност од 30.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба тужиоца у овој правној ствари поднета је 25.01.2023. године. Вредност предмета спора је 15.000,00 динара.

Како се у конкретном случају ради о привредном спору мале вредности, имајући у виду да вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност 30.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то ревизија према одредби члана 479. став 6. Закона о парничном поступку није дозвољена.

Из наведених разлога на основу члана 413. ЗПП одлучено је као у ставу другом изреке решења.

**Председник већа – судија
Татјана Матковић Стефановић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**